

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2015, în cauza penală privindu-l pe

MAZUR Vitalie Vasile, *născut la 13 ianuarie 1975, originar și domiciliat în mun. Chișinău, or. Codru, str. Sihastrului 30.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.04.2014 – 28.10.2014;

Instanța de apel: 17.11.2014 – 15.01.2015;

Instanța de recurs: 24.03.2015 – 29.04.2015.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 octombrie 2014, Mazur V. a fost achitat de învinuirea imputată acestuia în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii respective.

Acțiunea înaintată de procuror privind încasarea de la Mazur V. în beneficiul Primăriei or. Codru, mun. Chișinău a sumei de 450 000 lei, a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

2. Potrivit actului de sesizare a instanței, Mazur V. a fost învinuit de faptul că, activînd, în perioada iunie 2007 - iunie 2011, în funcția de primar al or. Codru mun. Chișinău, fiind ales în această funcție în urma alegerilor locale din 2007 și confirmat prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 20.06.2007, or fiind persoană publică, a folosit intenționat situația de serviciu în interes personal și material în următoarele circumstanțe. Prin urmare, Mazur V. știind cu certitudine că cet. Plăcintă R. și Secu Ig., nu intenționau să întemeieze o familie, în una din zilele lunii decembrie 2008, 1-a convins pe cet. Secu Ig. să depună cerere de căsătorie cu cet. Plăcintă R., în scopul înregistrării unei căsătorii fictive pentru legalizarea obținerii unui teren de la Consiliul or. Codru.

Astfel, contrar prevederilor art. 10 din Codul familiei, unde se menționează, că declarația de căsătorie se depune personal de cetățenii care doresc să se căsătorească la

organul de stare civilă și că nu există nici un impediment legal la căsătorie, Secu Ig., la indicația lui Mazur V., a semnat actele prezentate de ultimul.

Ca urmare, în rezultatul acțiunilor ilegale, a fost înregistrată căsătoria fictivă între Plăcintă R. și Secu Ig., fiind eliberat, la 25.12.2008, certificatul de căsătorie CS-V 670115. Ulterior, prin Decizia Consiliului or. Codru mun. Chișinău nr. 11/19 din 17.12.2009 s-a repartizat familiei nou formate, Secu Ig. și Plăcintă R., pentru construcția unei case particulare, un lot de pământ din contul terenului cu nr. cadastral 0131128.267 cu suprafața de 0,07 ha, a cărui valoare medie pe piață constituie 450.000 lei. În scopul obținerii terenului în cauză, cet. Plăcintă R. a anexat, la cerere, un set de acte, inclusiv certificatul de căsătorie eliberat de Primăria or. Codru la 25.12.2008. Potrivit Hotărârii din 27.01.2012 a judecătoreiei Centru mun. Chișinău a fost declarată nulă căsătoria încheiată între Plăcintă R. și Secu Ig., ca fiind fictivă.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, inculpatul Mazur V. a fost învinuit de comiterea faptei infracționale prevăzute la art. 327 alin. (1) Cod penal, adică *folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de demnitate publică a situației de serviciu în interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, prin care acesta a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare în privința lui Mazur V. pe art. 327 alin. (1) Cod penal.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, prin cumulul de probe pertinente, concludente, utile și legal administrate, vinovăția lui Mazur V. a fost demonstrată indubitabil, iar instanța de fond, examinând și analizând probele prezentate, eronat a dispus achitarea acestuia și nu a dat declarațiilor martorilor o apreciere corespunzătoare, dar a pus la baza sentinței de achitare doar declarațiile inculpatului, care însă urmau a fi apreciate critic.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2015, pronunțată integral la 12 februarie 2015, apelul procurorului a fost admis, cu casarea integrală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia Mazur V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, la amendă în cuantum de 300 unități convenționale (6000 lei), cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități în domeniul administrației publice pe un termen de 3 ani.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a constatat fapta comisă de inculpat și a menționat că aceasta corespunde încadrării juridice în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, așa cum, de altfel, i-a fost și înaintată învinuirea lui Mazur V.

În vederea susținerii acesteia statuări, instanța de apel, analizând și cercetând probatoriul administrat în cauză, a menționat că, din totalitatea mijloacelor probatorii acumulate legal în cadrul ședințelor de judecată, s-a conchis că instanța de fond greșit a dispus achitarea inculpatului de cele incriminate în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, fiind cert stabilit faptul lipsei a careva dubii rezonabile ce țin de demonstrarea vinovăției lui

Mazur V. în acțiunile infracționale imputate.

Astfel, s-a menționat că acțiunile inculpatului V. Mazur se încadrează perfect în dispoziția art. 327 alin. (1) Cod penal, abuzul de putere sau abuzul de serviciu - *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interes material ori alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.*

Prin urmare, instanța de apel a specificat că, Mazur V., în activitatea sa de primar a or. Codru a realizat un management defectuos aducând prejudicii atât patrimoniale, cât și de ordin nepatrimonial, tănuirea faptului înregistrării unui act de stare civilă fictiv, avizarea unei cereri ca întrunind cerințele legale de a i se da curs pozitiv, neprezentarea spre examinare în ședința Consiliului a unei chestiuni care din start se prezuma a fi ilegală, or cet. Plăcintă R. nu avea dreptul la acordarea unui lot de teren, ca unei familii noi formate, fapte care se află în legătură cauzală directă cu abuzul de putere sau abuz de serviciu comis și urmările prejudiciabile cauzate atât autorității publice cât și persoanelor fizice.

Într-un anumit mod, s-a menționat că faptele lui Mazur V. pot fi apreciate ca lipsă de profesionalism, sau necunoașterea legilor, dorind sporirea prestației sau a rezultatelor activității sale, ori în ședința Consiliului or. Codru din 17.12.2009 el a insistat că patru colaboratori ai Primăriei inclusiv Plăcintă R. activând de mai mult timp în instituția pe care o conduce ar fi avut dreptul la alocarea loturilor de pământ cu prioritate, fapt care nu poate fi apreciat ca întrunind condițiile legii.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a menționat că este eronată concluzia instanței de fond și argumentele părții apărării, precum că, examinând și analizând probele prezentate și, nestabilind divergențe între declarațiile date în cadrul urmăririi penale și în ședința de judecată ale martorilor nu le-a dat o apreciere corespunzătoare, dar a pus la bază, ca veridice doar declarațiile inculpatului, care urmau a fi apreciate critic și care în anumit mod și ele demonstrează vinovăția sa.

Or, instanța de apel comparând materialul probatoriu a considerat ca fiind pe deplin dovedite faptele inculpatului conform învinuirii formulate în rechizitoriu, ori instanța nu are careva rezerve cu privire la vinovăția lui.

În partea ce ține de chestiunea individualizării pedepsei, instanța de apel ghidându-se de prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal, a concluzionat asupra aplicării față de inculpat a unei pedepse principale sub formă de amendă în cuantum de 300 unități convenționale, care se consideră a fi echitabilă faptei săvârșite și urmărilor prejudiciabile urmate, și a unei pedepse complimentare - privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități în domeniul administrației publice pe un termen de 3 ani.

Cu referire la soluționarea acțiunii civile, instanța de apel a menționat că nu se va expune asupra acesteia nici nu o va admite în principiu din următoarele considerente:

- la materialele cauzei lipsesc date că Primăria or. Codru sau Consiliul or. Codru ar fi înaintat cerere scrisă privind acțiunea civilă în condițiile art. 221 Cod de procedură

penală, nu este nici ordonanță că ar fi fost recunoscută ca parte civilă conform art. 222 Cod de procedură penală, în apel procurorul cere a se încasa de la V. Mazur în folosul Primăriei or. Codru, suma de 450 000 lei, deși parte civilă cu calitate de reclamant a fost recunoscut cet. D. Ciuș, dar nici el nu a înaintat acțiune civilă în cauza dată;

- nu a înaintat acțiune civilă nici procurorul în condițiile art. 221 alin.(4) Cod de procedură penală, astfel, la caz, nu a fost identificat un litigiu și lipsește temei de a pune în discuție această problemă;

- la caz, nu au fost prezentate careva probe care cert ar demonstra care a fost prejudiciul cauzat autorității publice, în particular Primăriei or. Codru, Consiliului or. Codru.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul a declarat recurs ordinar solicitând casarea acesteia și menținerea în vigoare, fără careva modificări, a sentinței prin care s-a dispus achitarea în privința lui de cele incriminate prin actul de sesizare a instanței.

În esență, recurentul în cererea de recurs specifică că, corect a fost dispusă de către instanța de fond achitarea sa de cele imputate, întrucât dînsul nu a comis infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal.

Recurentul specifică că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauză și nu este clar cum a probat că Mazur V. „în ședința consiliului a insistat a fi soluționată pozitiv cererea lui Plăcintă R.” și că inculpatul a folosit intenționat prin acțiuni și inacțiuni situația de serviciu în interes personal și material, însă organul de urmărire penală îi incriminează lui Mazur V. infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal, indicînd semnul calificativ - interes personal, pe cînd instanța de apel invocă ambele semne calitative - interes personal, cît și interes material, astfel ieșind din limitele învinuirii și încălcînd prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală.

De asemenea, recurentul remarcă că în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (1) din Legea privind administrația public locală, controlului obligatoriu sînt supuse următoarele acte ale autorităților administrației publice locale: a) deciziile consiliilor locale de nivelurile întîi și al doilea. O copie de pe orice act menționat la alin. (1) se expediază obligatoriu, din contul emitentului, oficiului teritorial al Cancelariei de Stat în termen de 5 zile de la semnarea actului. Responsabil de această obligație este secretarul consiliului, care transmite, de asemenea, subiectului controlului administrativ procesul-verbal al fiecărei ședințe a consiliului în termen de 15 zile de la ședință.

Prin urmare, față de cele ce preced, se impune concluzia că, instanța de apel greșit a dispus condamnarea inculpatului în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, întrucît verificarea actelor în baza cărora se atribuiu loturile de teren cetățenilor, nu intra în competența primarului, ci a secretarului consiliului.

De drept, titularul de a declara cererea de recurs își întemeiază recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

La caz, din conținutul recursului declarat se constată că recurentul invocă drept temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală. Potrivit pct. 6) menționat, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă la judecarea cauzei, în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărîrii redactate nu corespunde cu dispozitivul pronunțat după deliberare. Pct. 12) este invocat în cazul cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, tot aici Colegiul penal relevă că, pentru o atare concluzie, trebuie să se țină seamă de fapta săvîrșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de fond și apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Așadar, Colegiul penal verificînd textul recursului declarat, constată că inculpatul în argumentarea acestuia, expune desfășurat circumstanțele de fapt ale cauzei, așa cum au avut loc acestea în opinia sa și invocă că instanța de apel greșit a reținut în sarcina lui vinovăția de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, recurentul specifică că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauză și nu este clar cum a probat că Mazur V. „în ședința consiliului a insistat a fi soluționată pozitiv cererea lui Plăcintă R.” și că inculpatul a folosit intenționat prin acțiuni și inacțiuni situația de serviciu în interes personal și material, însă organul de urmărire penală îi incriminează lui Mazur V. infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal, indicînd semnul calificativ - interes personal, pe cînd instanța de apel invocă ambele semne calificative - interes personal, cît și interes material, astfel ieșind din limitele învinuirii și încălcînd prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală.

Însă, verificînd materialele dosarului în raport cu criticele enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă privind condamnarea inculpatului în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în cauză.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat probele administrate la dosar,

verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția inculpatului Mazur V., de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, să fie una legală și întemeiată, iar pedeapsa aplicată - în limita sancțiunii prevăzute de articolul respectiv.

Mai mult, se remarcă că instanța de judecată, avînd în vedere egalitatea părților în proces, este obligată să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor cauzei și probele prezentate de părți, în egală măsură, ca, ulterior, să le dea acestora o apreciere obiectivă și sub toate aspectele, iar din analiza prevederilor legale menționate și în raport cu decizia recurată, Colegiul penal statuează că instanța de apel a respectat această obligație, a apreciat în mod obiectiv probele acumulate.

Cu referire la faptul că inculpatul pe tot parcursul judecării cauzei nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate, instanța de recurs apreciază că nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, dat fiind că din materialul probator administrat în cauză, se conchide indubitabil vinovăția sa de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, vinovăția inculpatului se dovedește prin următoarele probe:

- declarațiile martorilor Plăcintă R., Secu A., Secu Ig.;

- decizia Consiliului Orășenesc Codru din 17.12.2009, prin care s-a decis de a atribui în proprietate privată, R. Plăcintă, lotul de pămînt cu suprafața de 0,07 ha pentru proiectare și construirea casei de locuit particulare, din contul terenului cu numărul cadastral 0131128267; (f.d. 120 vol. I)

- cererea R. Plăcintă, prin care solicită să i se aloce un lot de pămînt pentru construirea individuală a casei de locuit în orașul Codru avizată pozitiv de către primarul V. Mazur; (f. d. 129 vol. I)

- copia certificatului de căsătorie, seria CS nr. 0670115 înregistrat la Primăria Codru mun. Chișinău din 25.12.2008 între Secu Ig. și Plăcintă R.; (f.d. 130 vol. I)

- copia hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27.01.2012, prin care a fost declarată nulă căsătoria încheiată între R. Plăcintă și Ig. Secu, înregistrată la 25.12.2008, sub nr. 31 la Primăria or. Codru, mun. Chișinău, ca fiind fictivă. Prin hotărîrea nominalizată a fost declarat nul și actul de divorț cu nr. 81 din 02.03.2010 dintre R. Plăcintă și Ig. Secu și repunerea părților în situația anterioară desfacerii căsătoriei; (f.d. 172- 174 vol. I)

- certificatul eliberat de Bursa Imobiliară LARA, din care se vede că prețul unui teren de pămînt în or. Codru variază între 570.000-530000 lei; (f.d. 182, vol. I)

- extras din Registrul bunurilor imobile, din care se vede că la 15.02.2010 proprietar a terenului cu nr. cadastral 0131128.267 este R. Plăcintă, care la 05.03.2010 a înstrăinat terenul respectiv cet. G. Luchița; (f.d. 179, vol. I)

- copia hotărîrii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20.06.2007, din care se vede că a fost validat mandatul de primar a or. Codru pe numele lui V. Mazur; (f.d. 187, vol. I)

- procesul-verbal al ședinței Consiliului or. Codru nr. 11 din 17.12.2009 (f.d. 223-227, vol. I), din care se vede că a fost discutată chestiunea privind atribuirea unui lot de pămînt lui R. Plăcintă, în baza proiectului de decizie pregătit de primar (f.d. 120, vol. I)

și la propunerea primarului, V. Mazur, în cadrul ședinței de consiliu s-a hotărât a se atribui în proprietate privată lui R. Plăcintă un lot de pământ cu nr. cadastral 0131128267.

În continuare, referitor la alegația recurentului ce se referă la lipsa în acțiunile sale a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, eroare de drept stipulată expres în pct. 12), Colegiul penal relevă următoarele.

Or, pornind de la dispoziția art. 327 alin. (1) Cod penal, componenta de infracțiune există în cazul când de către inculpat au fost săvârșite acțiuni care se circumscriu semnelor constitutive ale acesteia, și anume, latura obiectivă a infracțiunii de abuz de serviciu se realizează printr-o acțiune în cazul îndeplinirii defectuoase a unui act sau printr-o inacțiune în cazul neîndeplinirii unui act care urma să fie îndeplinit.

Pentru a stabili dacă a fost comis abuzul de putere sau de serviciu, este necesar a cunoaște atribuțiile, drepturile și obligațiunile persoanei cu funcții de răspundere, stipulate în lege sau în alte acte subordonate legii, care reglementează activitatea de serviciu a acesteia.

Acțiunea sau inacțiunea făptuitorului trebuie să fie săvârșită în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, când desfășoară activități legate de atribuțiile sale de putere și de serviciu.

Neîndeplinirea sau îndeplinirea în mod defectuos a unui act de către făptuitor trebuie să aibă neapărat la bază un interes material ori alte interese personale, dacă aceste acțiuni sau inacțiuni au cauzat daune considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite prin lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Subiect al infracțiunii de abuz de putere și abuz de serviciu poate fi orice funcționar public sau orice alt funcționar al organelor de drept cu funcție de răspundere care obține calitatea de autor al infracțiunii.

Latura subiectivă a acestei infracțiuni se realizează numai cu intenție. Intenția poate fi directă sau indirectă, după cum făptuitorul prevede că acțiunea sau inacțiunea va aduce atingere intereselor publice sau drepturilor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, urmărind sau acceptând producerea acestui rezultat.

Motivul este un element obligator al acestei infracțiuni și poate fi material sau poate urmări alt interes personal.

Prin *alte interese personale* se înțelege dorința făptuitorului de a avea alte avantaje, nepatrimoniale, prestări servicii, acceptare de funcții sau protecție de serviciu, susținere profesională sau de a-și ascunde incompetența etc., dacă aceasta nu cade sub incidența coruperii pasive.

La caz, inculpatului, prin rechizitoriu, i s-a incriminat că, activînd în funcția de primar al or. Codru mun. Chișinău a folosit intenționat situația de serviciu în interes personal și l-a convins pe cet. Secu Ig. să depună cerere de căsătorie cu cet. Plăcintă R., în scopul înregistrării unei căsătorii fictive pentru legalizarea obținerii unui teren de la Consiliul or. Codru de către ultima. În rezultatul acțiunilor ilegale menționate, a fost înregistrată căsătoria fictivă între Plăcintă R. și Secu Ig., fiind eliberat, la data de 25.12.2008, certificatul de căsătorie CS-V 670115. Ulterior, prin Decizia Consiliului or. Codru mun. Chișinău nr. 11/19 din 17.12.2009 s-a repartizat familiei nou formate, Secu

Ig. și Plăcintă R., pentru construcția unei case particulare, un lot de pământ din contul terenului cu nr. cadastral 0131128.267 cu suprafața de 0,07 ha, a cărui valoare medie pe piață constituie 450.000 lei. În scopul obținerii terenului în cauză, cet. Plăcintă R. a anexat, la cerere, un set de acte, inclusiv certificatul de căsătorie eliberat de Primăria or. Codru la 25.12.2008, iar potrivit Hotărârii din 27.01.2012 a judecătoriei Centru mun. Chișinău a fost declarată nulă căsătoria încheiată între Plăcintă R. și Secu Ig., ca fiind fictivă.

Față de cele ce preced, Colegiul penal reiterează că, instanța de apel a conchis: *„Astfel primarul or. Codru V. Mazur din interes personal și material î-l determină pe Ig. Secu a încheia căsătorie cu R. Plăcintă pentru soluționarea întrebării alocării unui lot de pământ ca familie nou formată, apoi în decembrie 2009 introduce chestiunea în ordinea de zi și înaintează spre examinare la ședința Consiliului or. Codru cu privire la alocarea unui teren de pământ pentru construcția locuinței R. Plăcintă, avizînd cererea solicitantei ca întrunind condițiile legale pentru soluționarea pozitivă a chestiunii date, deși știa cu certitudine că ea nu are acest drept, în mod intenționat a folosit situația de serviciu în interes personal și material, care se apreciază prin următoarele temeieri...”*

Prin urmare, se apreciază că, acordarea lotului de teren cet. Plăcintă R., s-a făcut în baza unor acte, care au fost declarate nule, iar primarul a cunoscut și a favorizat aceasta, contribuind activ la acordarea lotului respectiv persoanei nominalizate.

Reieșind din baza factologică expusă mai sus, se conchide că corect instanța de apel a dispus condamnarea lui Mazur V., de cele incriminate acestuia prin rechizitoriu.

Colegiul penal, reține ca fiind corectă concluzia instanței de apel referitor la faptul că: *„este eronată concluzia instanței de fond și argumentele părții apărării, precum că, examinînd și analizînd probele prezentate și nestabilind divergențe între declarațiile date în cadrul urmăririi penale și în ședința de judecată ale martorilor nu le-a dat o apreciere corespunzătoare, dar a pus la bază, ca veridice, doar declarațiile inculpatului, care urmau a fi apreciate critic și care în anumit mod și ele demonstrează vinovăția sa.*

Astfel, Colegiul penal comparînd materialul probatoriu găsește ca fiind pe deplin dovedite faptele inculpatului Mazur V. conform învinuirii formulate în rechizitoriu, ori instanța nu are careva rezerve cu privire la vinovăția lui pentru acțiuni de folosirea intenționată de către o persoană cu funcție publică a situației de serviciu în interese personale și materiale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.”

Mai mult, tot în același context, se impune și precizarea că, în conformitate cu prevederile Legii privind Codul de conduită a funcționarului public, acesta este obligat să servească cu bună-credință autoritatea publică în care activează, precum și interesele legitime ale cetățenilor, funcționarul public are obligația să se abțină de la orice act sau faptă care poate prejudicia imaginea, prestigiul sau interesele legale ale autorității publice și este obligat să asigure protecția proprietății publice și să evite orice prejudiciere a acesteia.

Or, Mazur V., deținând funcția de primar a or. Codru a realizat un management defectuos autorității publice respective, prin tănuirea faptului înregistrării unui act de stare civilă fictiv, avizarea unei cereri, ca întrunind cerințele legale de a i se da curs pozitiv, prezentarea spre examinare în ședința Consiliului a unei chestiuni care din start se prezuma a fi ilegală, or cet. Plăcintă R. nu avea dreptul la acordarea unui lot de teren, ca unei familii noi formate, fapte care se află în legătură cauzală directă cu abuzul de putere sau abuz de serviciu comis și urmările prejudiciabile cauzate de Mazur V. atît autorității publice cît și persoanelor fizice.

Pe cale de consecință, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care a ajuns instanța ierarhic inferioară privitor la vinovăția inculpatului sunt corecte și corespund materialului probator.

Analizînd descriptivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2015, în care instanța de apel a menționat că constată ca fiind pe deplin dovedite faptele inculpatului Mazur V. potrivit învinuirii formulate în rechizitoriu, Colegiul penal constată că sintagma „și material” în partea constatatoare a deciziei nominalizate reprezintă o eroare materială, care urmează a fi corectată prin prisma dispozițiilor art. 249 Cod de procedură penală, iar argumentul recurentului precum că instanța de apel a invocat un motiv al infracțiunii care nu a fost indicat în rechizitoriu urmează a fi respins ca neîntemeiat.

În virtutea considerentelor expuse supra, constatînd că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Mazur V., nefiind identificată de instanța de recurs prezența vreunei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate de către inculpat în cererea de recurs ordinar deferit spre examinare.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Mazur Vitalie Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 29 mai 2015.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru